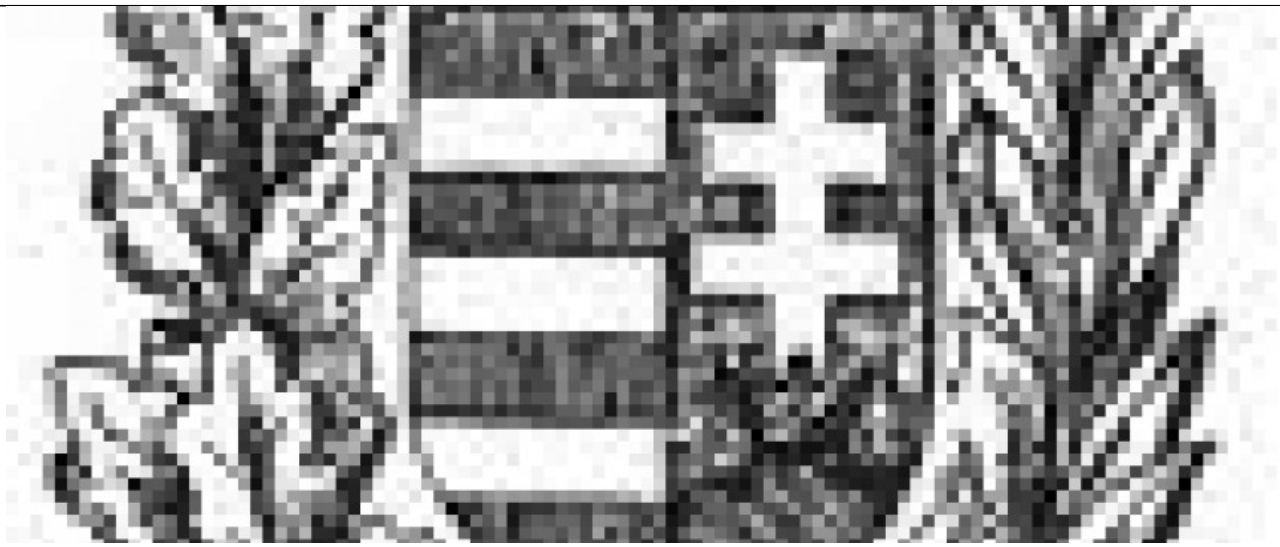

Bayer Zsolt: Nem sokaság

2010 május 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Május 29-én, szombaton 15 órakor ismét nagygy?lés lesz a Kossuth téren. Miképpen 2002 tavaszán is volt ott egy nagygy?lés. Az a kétségbeesés, a reményvesztettség nagygy?lése volt, minden méltósága és emelkedettsége ellenére is.

Ez most a megtalált reményé lesz.

Ez a mostani nagygy?lés nem is érthet?, nem is élhet? át egy mondat nélkül, amely mondat a parlamentben hangzott el, a kormányprogram beterjesztésekor, Orbán Viktor szájából: „Az új társadalmi szerz?dés els? pontja a hazaszeretet.”

Ez az a mondat.

Sokan talán nem is értik egészen pontosan ezt a mondatot, de egészen biztosan érzik. Érzik, hogy valami készül.

Pontos megértés helyett megérezni valamit – furcsa állapot, különös pillanat, s némi ellentmondás. Éppen olyan ellentmondás feszül ebben, mint a mostani új társadalmi szerz?désben.

A társadalmi szerz?dés lényege, hogy az egyén önként lemond veleszületett, természetes jogainak egy részér?l az állam javára, de ezért a lemondásért cserébe megkapja a hatalmat gyakorlók ellen?rzésének jogát. Ez a felvilágosodásban gyökeredz? társadalmi szerz?dés lényege. Montesquieu és Rousseau, a t?z és a víz álmodta meg így.

Aztán a felvilágosodás – bocsánat: Felvilágosodás – elindult hódító útjára, hogy éppen most, a szemünk láttára fusson zátonyra a nyugati civilizáció partjainál. Zátonyra futott, mert hosszú volt az út, sok volt a vihar, egyre több az utas, és sok-sok mindent kidobáltak a hajóból, míg az végül irányíthatatlanná vált.

Valamiért megtartották a szekularizációt, az egyén feltétlen tiszteletét, az énkultuszt, a lassan mindent behálózó és megfojtó liberalizmust és a szabad versenynek hazudott szabadrablást. De kidobták a közösségi jogokat, a szolidaritást, a kollektivizmust, a nemzetet és a nemzeti érzést. Vagy ha úgy tetszik, hát a hazaszeretetet.

Így száguldott a biztos pusztulás felé a bolondok hajója.

Mögötte uszadékfákon, tutajokon hánykolódott a nemzet, a hazaszeretet és minden egyéb, amit kihajítottak.

S jött a zátony, a szükségszer?ség. A csömör, a kiábrándultság, az élhetetlen élet zátonya. A Felvilágosodás és liberalizmus nagy és irányíthatatlan hajójának végzete az emberek felismerése, hogy így nem lehet tovább élni. Illetve: néhányan már tudják ezt, a mély és hallgatag többség pedig csak érzi. És esetünkben ez az érzés nagyobb és fenyeget?bb bizonyosság minden egzakt tudásnál.

S lám, itt az új kormány, amely hajlandó végre megkötni az új társadalmi szerz?dést a néppel, tehát visszanyúl a Felvilágosodás legszebb hagyományaihoz, s az új társadalmi szerz?dés els? pontjának mindjárt a Felvilágosodás hajójából régen kidobott hazaszeretetet teszi meg. Hogy a mély és hallgatag többség nehogy valami végzeteset, visszavonhatatlant és rettenetest cselekedjék, rádöbbenvén rút megcsalatására, kifosztására.

Elodázhatatlan tett ez. Éppoly szükségszer?ség, mint a mi zátonyunk.

S ezzel együtt jár a Mindenki beemelése a nemzet sáncai közé. Igen, a nemzeti reneszánsz már nem egyszer?en közeleg, hanem itt jár, lopakodik közöttünk. Csak szintúgy kevesen látják, ismerik, sokkal többen viszont érzik.

S ez a homályos érzés is fontosabb most majd mindennél.

Ez az érzés viszi ki a népet szombaton a Kossuth térre.

S hozzon is, mindenkit! A Mindenki beemelése a nemzet sáncai közé nem is kezd?dhet másképpen, mint az elszakítottak beemelésével és az itt maradottak közötti kiengesztel?déssel.

Még nem tudom, levontatjuk-e zátonyra futott hajónkat, kijavítjuk, s visszavesszük a kidobáltakat a fedélzetre, vagy

új hajót ácsolunk. Ám akár így, akár úgy, szükség van mindenkire.

„Nem sokaság hanem lélek / s szabad nép tesz csuda dolgokat.”

Bizony, nincs új a nap alatt, hát „kiáltsd az éjbe Berzsenyinket”.

Így gyertek, ilyen lélekkel.
Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló